

[Leonhard Hansen.]

på andre tider — det er givet. Svendene har altså ikke holdt særlig fast ved kl. 6, men ved kl. 4, og det er det, jeg ikke kan forstå. Såvidt mig bekendt er bagerfaget det eneste fag i Danmark, der har gjort forsøg på at få sin arbejdstid fastsat lovgivningsmæssigt, og jeg ved, at de to faggrupper aldrig nogensinde kan blive enige om noget som helst, men når det er kendsgerningen, behøver bagersvendene i alt fald ikke gennem deres kommunistiske repræsentanter at give udtryk for, at det er lovgivningsmagten, der er noget galt med — for det er det ikke.

Når jeg har sagt dette, vil jeg også sige, at jeg måske ikke var helt enig med den højtærede minister i, at forslaget skulle se ud, som det kom til at se ud — men det er en ting for sig. Jeg er ikke helt sikker på, at det vil vække vild begejstring hos bagerlærlingene, at de skal begynde kl. 3 om morgenen, lige så lidt som jeg tror, det ville vække begejstring at skifte fra kl. 6 til kl. 4. Der var heller ingen begejstring hos mine lærekammerater og mig, da vi i sin tid skulle begynde kl. 5 at rydde op på værkstedet, inden vi skulle til at begynde med selve arbejdet kl. 6. Det vækker aldrig begejstring hos unge mennesker, at de skal tidligt op og på arbejde, det er ganske givet.

Når der nu her er tale om, at bagerlærlingene skal møde søndag morgen og arbejde sammen med svendene, skal jeg villigt indrømme, at jeg ser sådan på det, at det er en ganske naturlig ordening, fordi netop det arbejde, de udfører om søndagen, med søndagsbrødet, efter min mening er det, de lærer mest ved, og det ville være helt forkert at unddrage en del af bagerstanden den øvelse, der fås ved at udføre dette finere arbejde.

At det skulle være så ganske forfærdeligt, at budene skal gå ud med brød søndag morgen, og at det vil betyde, at de bliver udsat for mange uhumskheder, og at de ikke er under tilstrækkelig beskyttelse, er ikke min opfattelse. Jeg tror bestemt, at de knægte og piger, der går ud med brød, ikke har det fjerneste imod det. Jeg har således lagt mærke til, at de børn, der om sommeren bringer brød ud til mit sommerhus — og der er langt at gå — ikke har

udtalt noget ønske om at blive fri for det; det skyldes måske, at de mange gange er interesseret i at tjene den skilling, de kan tjene ved det. Jeg tror derfor, at ikke engang kommunisterne burde være så kedede af, at dette lovforslag er kommet til at se ud, som det nu ser ud.

Jeg skal iøvrigt ikke komme ind på, hvad de andre ordførere har sagt. Jeg agter at foreslå nedsættelse af et udvalg, og dér vil de ting, som ordførerne har fremdraget, kunne tages med under drøftelserne, og fejl vil eventuelt kunne rettes.

Jeg synes egentlig, det er forbavsende lidt, der er at kritisere i disse arbejderbeskyttelseslove, som dog var under behandling i 5—6 år, forbavsende, hvor små fejl der er tale om; og den smule, der er — også de småting, der har været nævnt af ordførerne — må kunne rettes.

Kr. Juul: Det forekommer mig, at det ærede medlem fru Ragnhild Andersens tale var en lille smule sentimental — for at sige det mildt. Det var ikke fri for, at det ærede medlem ville beskyldte den højtærede socialminister for at sætte de unges sundhed og velfærd på spil. Jeg føler ingen trang til at imødegå de mange overdrevne udtalelser, men der kunne være grund til at gøre opmærksom på, hvad det egentlig er, der vil foregå, hvis det, vi behandler her, vedtages. Det, der vil ske, er simpelthen, at de unge, hvis de ønsker det, får lov til at bringe morgenbrød ud og derved tjene en ekstra skilling, hvad mange unge gerne vil. Jeg tror ikke, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen vil tjene nogen skilling ved at fremhæve det som nogen større ulykke, at man giver børn ret til at tjene en ekstra skilling. Hvis forældrene anser det for så sundhedsfarligt for deres børn, kan de jo lade dem sove, så længe de vil, om morgenen.

Hvad endelig angår spørgsmålet om denne time fra kl. 3 til kl. 4, som mestrene altså hævder det er nødvendigt at få med, synes jeg, det er saglige argumenter, der er fremført, og dem må jeg for mit vedkommende bøje mig for. Når det fremstilles som noget så forskrækkeligt, vil jeg dog pege på, at også jeg har været udsat for at skulle op lidt før end måske behageligt